

Głowek sam wumysłić može. Ton nebeski
Woczez dyrbi to nuz dacz, a tajku Sšwjezu
we Wutrobi sašwjeczić. Psches czo czini
jo pak ton Wotz? Psches niczo, hacz psches
Sšłowo a swojeho swjateho Ducha. To
je ton jeniczi Bucz, na kotrymž kPosnaczu
Krystušowemu a kWjeri pschindzemy. Dzejž
pak to Sšłowo a swjaty Duch neje, da so
lochzy stane, so so jeno te Sšłowa nawuk-
nu; kajž to Bamž a jeho Szroda dženša we-
wschjeh Zyrkwjach a hewak czasto a husto
czini. Ale tudy neje žana Wjera, ani žane
wutrobne Dowjerenje, so bychy na Krystu-
ša sameho swoju Wutrobu stajili, a so he-
wak niczego psched Bohom a jeho Sšudom
netroschtowali.

Tehodla newje Szjeto a Krej, to je,
nasch Rosom, niczo wot tajkich Wjezow, ale
je runje kajž Sšwjeza, kotraž renje swjeczi,
dyž so w Nlozy sašwjeczi; dyž pak swjetly
Džen pschindze, a Sšlonzo scho pschejašni,
da wona swoju Sšwjetlosz šhubi, a nešwje-
czi niczo wjazy, pschetož to lube Sšlonczko
je jašnišche a rejnišche. Tak je tejj s Wjeru.
To je jena swjetla, wulka a rjana Sšwjeza,
pschi kotrejž nasch Rosom Wubel czorna Szma
je. Schtuž pak ze prajicž, so tajka Sšwjeza,
kotraž wošche schitkeho człowskeho Rosoma
je a jeno wot Boha sameho we naschich Wu-
trobach sašwjeczena bycz dyrbi, šnadna a
mala Wjez je, ton nech to praji. My pak
dyrbimy ju sa ton najwošchi a najweczi Bo-
ži Skutk dzerzecž, pschecziwo kotrejž schitkon
człowski Skutk, Rosom a Samoženje niczo
neje.

To pak tejj ktemu šluži, so my krobli a
beš Starosžje bycz nedyrbimy, jako tajzy,
kotsiž bychmy tajku Madu hižom na dokonja-
ne Waschnje mjeli. Pschetož my mamy
schjednje Boha prošycž, so by tajku Sšwje-
zu we nas psches swojeho swjateho Ducha
sašwjecził a šdzeržal. Pschetož ton Szert ne-
šweczi, ale je tajkej Sšwjezy jara nawsche-

czivo, pluje a duje šewschjeh Stronow a
Bokow, so by tajku Sšwjezu podušycž a
wuhajnycz moł. Tehodla mamy my stajnje
Boha sa to prošycž, so by won nawsche Wu-
trobny we tajkim Dowjerenju knašchemu lu-
bemmu Knesej Krystušej šdzerzecž a pschede-
wschitkimi drubimi Wysłemi nadnje wo-
barnowacz žyl.

Pschetož tudy mamy my krašny Herem-
pel psched Wocžomaj. Skoro po tajkim Po-
snaczu šadža ton Szert na Pjetra, tak so taj-
keje Wjery a Posnacža sabydze, dyž wot teho
Knesa wjazy nedzeržesche, dyžli wot druheho
Głoweka, dyž jeho nepomina, so by so na
Kedžbu wšal a so do Stracha nedat. Teho-
dla runje kajž ton Knes tudy praji, jako won
hischeže prawje wjeri: Sbožny šy ty; tak
džesche won tejj potom: Dži wotem ne
prejež, Satanašo, ty šy mi kBohor-
schenju, pschetož ty nemjenišch,
šchtož je Bože, ale šchtož człoweczne
je. Tak so je swobeju Stronow Modlenja
jara treba; kprjenemu, so by nam Boh
psches swojeho swjateho Ducha Krystuša
pokasacz, a tu prawu Wjeru we naschich
Wutrobach sašwjeczić žyl, a kdrubemu,
so by nas we tajkej Wjeri a Posnaczu hacž
do Konza naduje šdzerzecž žyl.

To je ta Wuczba wot Krystuša a teje Wjery.
Njetk ryczi nawsche Szenje dale wot kja ešzi-
janskeje Zyrkwje, šchto wona je, kaj-
kich Nepscheczelow ma, a šczim so
pschi tym troschtuje.

Ty šy Pjetr, a na tu Skalu zu ja
twaricz moju Zyrkej, a te helske
Kota nedybja ju pschemoz.

Bola žana na 1. Stawi steji, so je ton
Knes, jako je Pjetra kprjenemu wuladat,
refnył: Ty šy Schiman Jonasowy
Syn: tebi dyrbja Kephās rjekacz,
to je pscheložene Skala. Pschetož
Pjetr rjeka po grichiskim Skala. Dofelž